

UMARAN JAUNARI BERE EGUNEAN.

Ez da munduan ezagutuzten
 Ezer tinka dagoenik.
 Eguraldi on eta lasaiak
 Dakar ekaitza ondotik:
 Gizatasunen bizia ez da
 Burnizko kate bat baizik,
 Non aurkituzten diran jayera
 On ta char denak zinzillik.
 Argirik ez da beti diraunik
 Desberdintasunik gabe:
 Urte guzian zimur gabeko
 Lorerik, ez eta ere:
 Illunaldiak izaten ditu
 Eguzkiak berak ere,
 Izanagatik mundu askori
 Argi egiteko trebe.
 Baña, zuk dezun amorioa
 Ama maiterenganako
 Ordu gaiztoan ken zizkiguten
 Lege zarrakenganako:
 Lurra jorikan arkituzten dan
 Jaioterrienganako;
 Jaunak, dirudi, sartu zizula
 Biotzean sekulako.
 ¿Nola ez dira, oraindik ere,
 Enzungo belar chuluan,
 ¿Nola ez dute soñu egingo
 Umaran, nere buruan,
 Donostiako bazkarichoan
 Bildu giñaden orduan,
 Adi nizkitzun itz eder aek
 Pozez ia zoratuan?

Kabi beroan chori gaiñoa
 Dan bezela esnatuzten,
 Egunsentiko aizeren otsa
 Duenean sentituzten;
 Zure aotik išurtzen ziran
 Itzak ninduten alaitzen;
 Eta bularrak, Fueroen alde,
 Irazeki eta arrotzen.
 Berrogei urtez izandu arren
 Urruti Euskal-erritik:
 Arkitu arren zure burua
 Elur utsez zuriturik,
 Eta bizkarra, lanaren bidez,
 Zerbait ere makurturik,
 Pozkidatzen naiz dezula biotz
 Altzairuzkoa oraindik....
 Zu bezelako semeak ditu
 Bear Aitorren erriak;
 Itzak pisu ta begiak zorrotz,
 Alcharikan bekokiak,
 Biotz indartsu autsiezkorrak
 Ditutzen ume argiak;
 Ez patu charrak negar erazten
 Dizkien aur bildurriak.
 Oroiturikan, kristandadean
 Gaur dala zure eguna,
 Jaungoikoari diot eskatzen,
 Zuretzat, Umaran jauna,
 Bizitz ontako basamortuan
 Urte askoz osasuna;
 Eta ondoren, zeruetara
 Egaatzeko zoriona.

KLAUDIO OTAEGI-KOAK.